

Den særde. Der Vervundete.

Adagio ma non troppo.

Mit hjar - ta har vo - ret i
Mein Herz hat ge - lit - ten im

pp

li - vets strid og mangt eit saar har det fen-gjet. Det laag sjukt og
blu - ti - gen Streit, und grau - sa - me Wun - den em - pfan - gen. Werd ge - fol - tert oh - ne

dim. *cresc.*

saart i mang' ei rid. Men en - daa det har til den - ne tid fraa
Lich und Barm - her - zig - keit. Doch ein - mal wird sie kom - men die seel' - ge Zeit, wo

f *pp*

lei - ken med li - vet gjen - get. (Vinje.)
Frie - den es end - lich wird er - lan - gen!

breiter *dim.* *rall.* *pp*